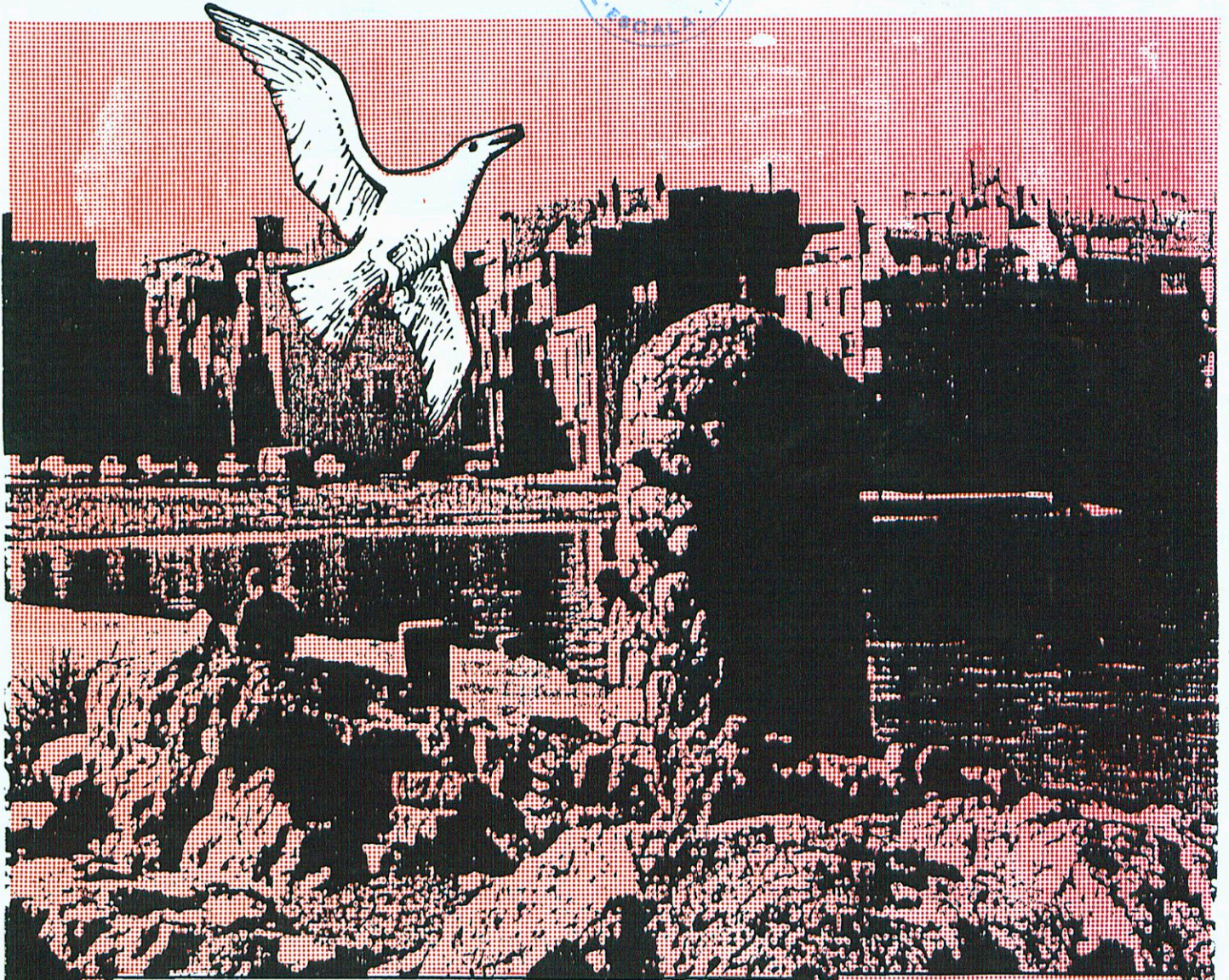

Escalene

BUTLETI CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 99

AGOST 1988

Conversa amb... POMPEU CUERO (continuació)

Sumari

EDITORIAL: Sense exagerar.- BUSTIA.-
FULL OBERT.- VIDA ESCALENCA: Les
sardanes de La Cargolera.- HISSANT LA PLOMA: Nicaragua:
esboç d'una primera impressió.- NOTICIARI LOCAL.- ESPORT I
LLEURE.- UN XIC DE TOT.- FULL INFANTIL.- DE MÉS I DE
MENYS.- A & A: Humor.- FOTOGRAFIES ANTIGUES «QUAN
EREM INFANTS» I DE L'ESCALA (col.leccionables), etc. etc ...

REDACCIÓ

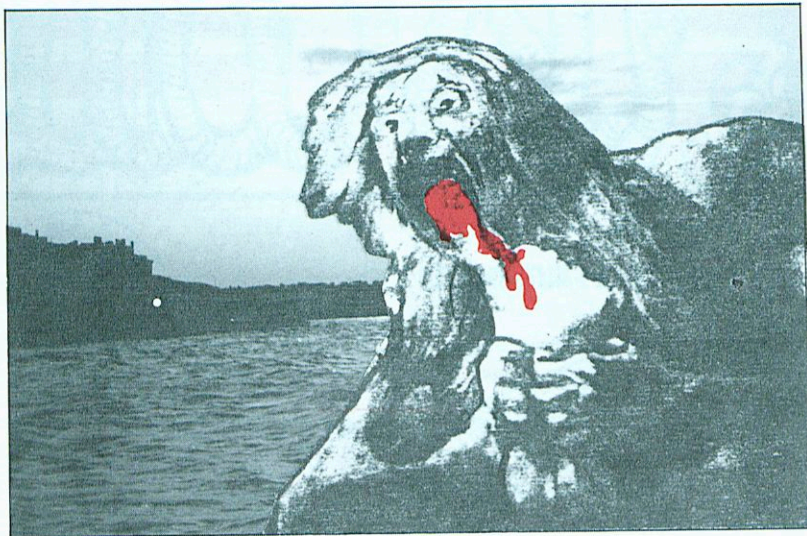
Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

SENSE EXAGERAR

El descobriment, fa uns dies, d'un important dipòsit de droga, i el desemmascament d'un extens grup de narcotraficants, —alguns d'ells, segons notícies de premsa, relacionats estretament amb la nostra població— ens ha servit per a constatar que el perill encara roman enforinyat en el nostre entorn. Que no s'ha de baixar la guàrdia. Que el verí continua extenent-se, potenciat per gent sense moral, flamolenca de diner i poder.

Tots coneixem —malauradament—, d'una manera més o menys directa, persones degradades físicament i psíquicament per les conseqüències d'una dependència mortal que ha propiciat individus sense escrúpols.

I, davant d'això no hi cap la indiferència ni el silenci culpable. És exigible una total solidaritat.

Que mai un hipotètic benefici econòmic que sobrevingui per indrets poc clars, ha d'obnubilar consciències, degradar honestedats ni justificar comportaments.

Que mai la justícia ni la moral han d'ésser malvendes per un plat de lleties... per més curull que se'ns presenti.

Cal que, tots i cadascú, siguem conscients que ens hi estem jugant el futur.

Sense exagerar.

BUSTIA

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

AGRAÏMENT

Les més expressives gràcies a la persona de Mallorca que mitjançant L'ESCALENC, ha fet arribar a les meves mans un plànol de la vila de Son Servera, lloc tristament conegut, com diu el lector/a, per la mort del meu pare.

Agraïda

Maria Reca Balaguer

EL CARRER GARBÍ

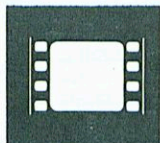

Suposem que a aquestes alçades tothom ha batejat el carrer Garbí com el "nou carrer brut", si més no com un carrer amb la meitat ben arreglada i l'altra meitat absolutament imprementable. D'una banda és ben cert que la meitat que va des de l'Ave Maria fins al Cementiri Vell ha estat asfaltada. Ara bé, d'altra banda, la segona meitat esdevé l'exemple d'allò que mai ha de ser: ple de rocs, sense voreres i amb moltíssima pols. Malauradament, el trànsit és gairebé igual al d'una carretera, sobretot els mesos d'estiu, pel fet que per molts cotxes aquesta és la via per anar del centre del poble fins al Riells.

Cal advertir els vianants dels perills de passejar per l'esmentat carrer. La velocitat d'alguns cotxes i, també, l'enorme quantitat de pols fa pensar, més aviat, en una etapa del Rallye París-Dakar. La pluja és un bon consol per què canvia la pols pel fang i els clots d'aigua, els quals esdevenen, de vegades, petits gorgs. Els problemes pels conductors comencen pel perill del creuant amb el carrer Llevant, sense cap rètol de precaució. A més, aquest és el camí que cal seguir en sortir del CER per la prohibició de tornar a la dreta en arribar al cementiri. Un recorregut que representa posar a prova els amortiguadors i els pneumàtics del cotxe. La pregunta és fins quan vianants i veïns hauran de patir aquesta sèrie de problemes?

S'ha de reconèixer que s'han fet moltes coses i molt positives en aquest poble. Ara bé, **no us sembla que caldria arrodonar la feina feta, en aquest cas concret?**

R.S.T.

DIMECRES CINEMA

Ja ha passat mig any.

El gener de 1988, en començar l'any, van irrompre els projectors de DIMECRES CINEMA, denominació que pot anar subtitulada Cine Club de l'Escala.

Ara que som al pic de l'estiu i a la vila hi ha el típic enrenou del turisme, us voldríem exposar quina ha estat la nostra tasca i perquè l'hem duta a terme. En primer lloc, la decisió d'existir va néixer de la intenció de portar a l'Escala un cinema que tingués interès per sobre dels circuits comercials del món cinematogràfic. Un cop aconseguit el suport del Regidor de Cultura de l'Ajuntament, vam començar per cercar socis. Aquí voldríem aprofundir en una qüestió: la importància del soci com a seguretat d'una actitud emprenedora més que no pas d'un suport econòmic. El fet associatiu sempre ha distingit un poble i, en aquest cas, és símbol d'una voluntat cultural ferma. No ens cansarem d'animar-vos perquè us feu socis de DIMECRES CINEMA.

Bé, deixant de banda el factor administratiu, direm que la forma de portar les pel·lícules al cinema de l'Escala no és feina fàcil. Estem associats a la Federació Catalana de Cine Clubs, que té la seu a Barcelona. Aquesta federació ens facilita les pel·lícules o ens posa en contacte amb les distribuïdores cinematogràfiques de Barcelona —o Madrid. A causa de la "particular" organització de la Federació Catalana de Cine Clubs ens trobem, la major part de dies, amb la impossibilitat d'anunciar la programació amb el temps i seguretat necessaris... però deixem-ho, perquè aquí entraríem en el món de les anècdotes —i fins i tot del Guinness.

El criteri més ampli a l'hora d'escollir una pel·lícula i sobretot pensat per omplir un espai compost per l'interès pel cinema en si mateix i per la temàtica d'àmbit individual i social de les pel·lícules. La nostra intenció és que siguin versions originals subtitulades en català; però no sempre és possible —o més aviat poc habitual— que estiguin en català, per la qual cosa després del que hem esmentat l'ordre de preferències continua per les V.O. subtitulades en castellà, doblada en català i doblada en castellà.

Els projectes emprats són per a films de 16 i 35 mm.

Al costat de l'elevat preu del lloguer de la sala del cinema Catalunya —fet determinant a l'hora d'anar tranquil·lament endavant amb el DIMECRES CINEMA— ens trobem també amb el cost de les pel·lícules i els ports de Barcelona a l'Escala i

viceversa.

A continuació, i a tall d'estadística, us relacionem les pel·lícules projectades fins ara i el nombre d'assistents a cada sessió:

Dia	Pel·lícula	Assistència
13 gener	"Vértigo"	70 persones
27 gener	"Mi hermosa lavandería"	69 persones
10 febrer	"Manhattan"	59 persones
24 febrer	"Con faldas y a lo loco"	40 persones
9 març	"Les vacances de M. Hulot"	44 persones
23 març	"2001. Odisea en el espacio"	68 persones
6 abril	"La fieria de mi niña"	10 persones
20 abril	"Galileo"	47 persones
4 maig	"Frances"	23 persones
18 maig	"Veredict final"	30 persones
1 juny	"¿Te acuerdas de Dolly Bell?"	19 persones
15 juny	"I Clowns"	18 persones
29 juny	"Dow by law"	19 persones
13 juliol	"Midnight Cowboy"	41 persones
27 juliol	"Chinatown"	29 persones

Tot plegat fa un total de 586 assistències, amb una mitjana de 39 persones per sessió.

Aprofitem per anunciar-vos que les properes pel·lícules són:

10-08-88 "Julia" amb Vanessa Redgrave i Jane Fonda
24-08-88 "Espartaco", de Stanley Kubrick (1959)

També volem remarcar que els jubilats i els posseïdors del Carnet Jove tenen un descompte del 50% del preu de l'entrada.

A l'hora d'agrair, volem fer-ho especialment a la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de l'Escala pel seu constant suport, a la col·laboració de Ràdio l'Escala per la tasca de promoció i a totes les persones que amb llur assistència han fet, i faran, possible l'existència de DIMECRES CINEMA.

DIMECRES CINEMA continua dos dimecres de cada mes.

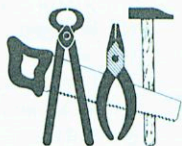
Us hi esperem
Gràcies

DIMECRES CINEMA

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/ Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

FORUM
E S P O R T I U

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n
Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA

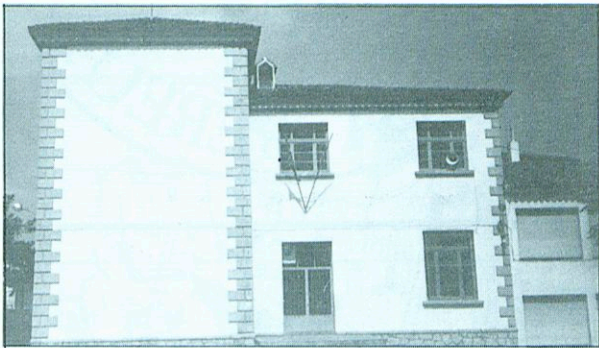

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA (LA REPÚBLICA)

Amb la intenció de tornar des d'aquesta publicació (que és la núm. 12) en endavant a l'ordre cronològic que havia seguit des del principi, i que he trencat una mica en els anteriors, només repetiré de passada que el 12 de febrer de 1930 va prendre possessió el Sr. Adroher. També consta amb data 22 d'octubre de 1931 que "ha cessat en el càrrec de mestre interí de l'escola nacional de nens d'aquesta Vila el Professor en Lluís Soler i Serra". Me n'havien parlat en algunes converses de l'any passat: bé, doncs, es troba aquesta certificació del seu cessament i en la recerca de dades pel Cinquantenari vàrem saber que havia pres possessió el dia 2 de març del mateix any. Quan ell va marxar coincideix amb la possessió en propietat del Sr. "Fernando", el qual va estar entre diverses promocions d'alumnes fins la seva jubilació el 25 de març de 1943.

Continuant aquesta cronologia històrica no em voldria oblidar de publicar aquesta acta pel seu notable interès i que per cert no ha estat publicada fins ara ni en el Llibre del Cinquantenari:

"A la Vila de l'Escala a vint de febrer de mil nou-cents trenta-dos, i hora de les sis de la tarda, prèvia citació personal, es reuneixen en la sala d'actes de la casa Ajuntament, els Srs. Na Júlia Pujol i Ginestà, mestra nacional, Na Dolors Comas de Puig, En Salvador Sala i Granés, Conseller, En Jesús Isern, Inspector de Sanitat, En Lluís Sureda i Paradís, pare de família i En Ferran Resa i Berché, mestre nacional, Vocals tots del Consell Local d'Instrucció que ha de constituir-se per a donar acompliment al Decret del Govern provisional de la República de nou de juny últim (Gazeta del 10), i per tant, els reunits donen per format el citat Consell Local d'Instrucció i nomenant per unanimitat President En Jesús Isern, metge Inspector de Sanitat, Vice-presidenta Na Júlia Pujol i Secretari En Ferran Resa i Berché, mestre nacional, prenent immediatament possessió dels seus càrrecs els senyors nomenats"

"Acte seguit es donà lectura al calendari escolar fet pel Consell Provincial i assabentats de la facultat que es dóna al Consell Local, acorda que siguin dies festius el vint-i-cinc de març, el trenta de juny, el vint-i-cinc d'octubre i l'onze i dotze de novembre".

"Així mateix acorda que les vacances estivals comencin el quinze de juliol per acabar el quinze de setembre".

"El Consell acorda celebrar les sessions des d'aquesta data, en el local escola de nens. I s'aixeca la sessió signant tots els presents del qual jo el secretari certifico".

Com es pot veure és la 1a acta del temps de la República i les coses s'assemblen bastant a com es fan ara; no presidia l'Alcalde sinó un president nomenat pel Consell, i per part de l'Ajuntament un regidor com ara. El calendari escolar es veu força diferent, amb més festes locals que no pas ara; suposo que la del 25 de març obeïa a l'antiga fira de l'Escala, que jo no

l'he pas vista mai; el 30 de juny és possible que fos degut a que el 29 (Sant Pere, la festa petita) s'escaigué en diumenge, o bé continuava essent festa a nivell general, i per tant s'escollís el 30 com a 2n dia de la festa, com per Sant Martí que hi posaven dos dies; la que no sé d'on venia és el 25 d'octubre (si algú ho pot explicar satisfarà la curiositat). Quan a les vacances el jovent pot trobar una mica estrany que no comencessin fins el 15 de juliol, però els que no són tan joves recordaran que en la dècada dels seixanta encara es feia classe fins a mig juliol, en aquesta última quinzena només al matí com també del 15 al 30 de setembre.

El dia 9 de juny del mateix any, el Consell Local d'ensenyament celebrà una altra reunió i tractà del mal estat en el qual es trobava l'edifici de les escoles nacionals de nens i s'acordà de realitzar les obres "indispensables" per a la seva conservació i reparació. En aquesta reunió el Sr. Inspector manifestava la necessitat de crear un altre grau "on s'eduquin i instrueixin els nens menors de set anys, doncs, el grau que conté els alumnes de menor edat en l'escola, de fet, graduada de nens té una matrícula de noranta alumnes, nombre que de cap manera pot tolerar-se en una classe. En vista d'això el Consell acordà sol·licitar la creació d'una escola dirigida per mestres on podrien acollir-se els nens menors de set anys, també l'Inspector recomana la urgència de construir nous edificis amb subvenció de l'Estat així que les circumstàncies permetin sol·licitar-la".

En ple estiu, el dia 1 d'agost d'aquell mateix any, el Consell celebrà la seva 3a reunió amb la continuació d'aquests assumptes tan interessants per a la consecució de la nostra escola. Miraré d'exposar-los en el següent número de "L'ESCALENC".

Joan Morera

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

Hi ha persones que es transformen quan tenen un volant de cotxe a les seves mans.

...

Malament quan les llars es converteixen en "hotels".

...

Hi ha qui, fins i tot, del respirar en treu profit.

...

Espera a prometre una cosa quan n'estiguis segur de poder-la complir.

...

Tem més els que callen que no pas els que molt criden.

...

En el moment de satisfer un caprici no es dóna importància al diner.

...

La repercussió d'un fals testimoni està en proporció directa amb la importància de la persona que l'emet.

...

La corda sempre es trenca pel costat més fluix.

G.

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

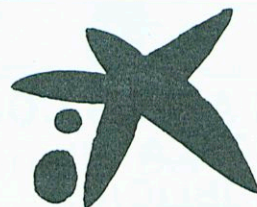

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

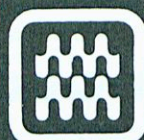
L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

**CAIXA DE
GIRONA**

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

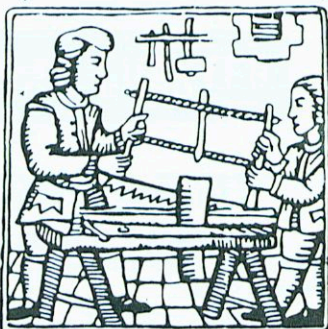
VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Telèfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

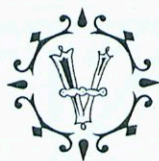
Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabru

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

APARCAMENT
PER AVIS

CARTES D'ESTIU: SENTIT DE CULPABILITAT

"Estimada Cati,

M'alegro que t'ho passis prou bé en les teves vacances a Eivissa, però et recomano que no deixis d'enyorar els de la colla de l'Escala, ja que nosaltres també et recordem molt.

Em dius però, que malgrat tot, tens una taca de culpabilitat clavada al cervell i al cor, i que no te la pots treure. Que mires de no parar un moment de moure't i de parlar amb la gent, per no tenir temps de pensar en res. Que tens remordiments. Que aquests et posen nerviosa i et costa dormir; i provoquen que a vegades estiguis molt irritable i antipàtica.

Et comprenc Cati. Comprend els teus neguits i et compadeixo. Però penso que no ets tú l'única responsable i molt menys la principal culpable.

Que els teus pares estiguin de viatge de vacances a la Xina, el teu germà a Platja d'Aro, i tú a Eivissa, en les mateixes dates, no és, per cert, una coincidència.

I per tant, és lamentable, que mentre tots esteu vivint la gran vida, hagieu deixat l'àvia sola a Barcelona, internada en una residència de vells.

No sóc ningú per jutjar la vostra conducta i menys per donar-te consells, però ja que em demanes en la teva carta que et digui sincerament què en penso del fet, i ja que som amigues i ho continuarem essent sempre, t'ho dic sense dissimular res.

Conec la teva àvia una mica, i penso que si té problemes d'adaptació a la residència, és per culpa vostra, perquè es veu tractada com un moble vell, com un paquet, pels seus familiars. Perquè l'heu tret de la seva dolça tranquil·la vida de cada dia.

Recordo que la teva àvia sentia un amor especial per les plantes. En tenia cura i les mimava, i suposo que encara les cuida i les mima, com si fossin infants. Segur que les trobarà a faltar, i elles a ella. I les enyorarà potser molt més que a vosaltres.

No crec que m'equivoqui gaire en el que et dic, ja que a ningú li agrada ser marginat, i menys als vells pels seus propis familiars. Pensa que la teva àvia per anys que tingui, encara té uns desigs i unes esperances que satisfer. I que vosaltres li heu trencat provisionalment.

Acabo Cati. Et repeteixo que no vull ser jutge, ni part interessada. I molt menys, penso tenir tota la raó, ja que cada persona i cada família és un món diferent. Únicament m'he limitat a complir amb el que em demanaves en la teva carta, perquè per alguna cosa sóc amiga teva.

Molts petons i records de la colla.

Júlia".

Pere Juhé

EL LLARG VIATGE

Dedicat a qualsevol ancià de l'Escala

...Tendre llüissor de ponent,
quan el dia llarg s'amansa
i es mira el mar, des d'un racó
sembla tot ell emmirallat
del cel rogent que mai no cansa.
Llangor de dia...
Llangor de vida...
de qui fent anys
sap caminar
va passant via
amb el bastó
mirant el mar...

Tu també vell vianant
que has admirat mil coses belles
ets llüissor de ponent
i t'emmiralles
tantost al mar
tantost al firmament
quan ja hi belluguen les estrelles.

Ets l'avi venerat...
hauries de ser-ho
quan les ones s'han llevat
tu ja les ressegueixes
i mires l'horitzó
ple de claror
i ja les veus, que et segueixen.
També mires el temporal,
xoc... xoc... contra les roques
n'has viscut tants!
Has vist l'escuma neta i pura arribar molt a la vora,
què és el que no has vist?...
de clarors... de matins
de natura...
tos ulls fitant endins porten la claror ja de l'altura.

I amb tant de mar i tant de cel
amb tanta boira i tramuntana
tens la fe apuntalada
ja fites mar endins
del cel la nova estel·lada.

I et dormiràs així
amb rojor de sol
amb llüissor del dia
i ens diràs, tot tu amarat
de la claror que ja et tiva:
"Me'n vaig allà
on sempre és dia
on sempre és festa
i m'emporto en el viatge
llum, mar i cel
el de l'Escala!...
ÉS MON BAGATGE..."

Neus Ximínis

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

C/. Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

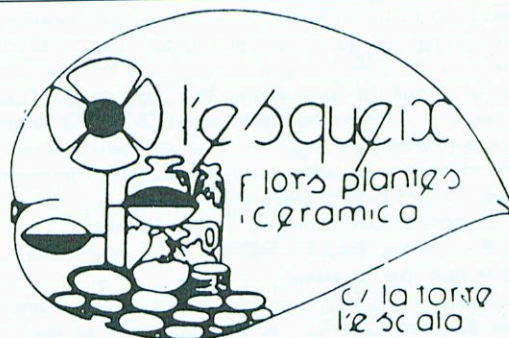
REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

l'esqueix
flors plantes
ceramica

C/ la torre
l'escala

ROSA MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

HOTEL DELS PINS

L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

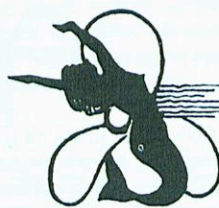

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Maritim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

Ricard Guanter

L'Orquestra la Principal de L'Escala, l'encarregada habitual d'interpretar les sardanes de La Cargolera.

LES SARDANES DE LA CARGOLERA

Entre les moltes activitats culturals i recreatives que portava a cap el Centre Catòlic de can Jaumet Carreras, allà pels anys vint, hem de destacar les que desenvolupava la secció sardanista.

Quan s'arribava el bon temps, les sardanes de la Cargolera eren esperades per tots els escalencs.

Ballant uns, asseguts els altres prenent un refresc d'aquells que ara "ja no es porten", a les taules que hi havia al voltant de la plaça de l'antic Ajuntament, passaven tots plegats, una agradable vesprada, tot parant la fresca.

No em digueu que aquella gent, per bé que mancats de televisions, vídeos i aparells d'alta fidelitat, cotxes motor turbo, etc..., no se sabien divertir!

Un sostre de bombetes de tots colors i paperets de revetlla transportava aquells escalencs a un altre món, mentre les notes de la sardana s'enfilaven campanar amunt i es perdien en la foscor de la nit plàcida i tranquil·la.

A voltes, la música saltirona de l'orquestra es veia malferida pels brams d'ase que sortien d'una cort d'allà a prop. Potser les sardanes no deixaven dormir el pobre animaló.

Això no era pas el pitjor. El que era més empipat era quan els brams es feien encomanadissos a tots els germans d'estable que es trobaven en el barri. Llavors sí que la teníem armada.

Normalment llogaven la Principal de l'Escala. Els resultava més bé de preu i, a la vegada, es donava treball als músics de casa, com a bons patriotes.

En alguna ocasió, el Centre Catòlic obsequià la clientela, a la mitja part de les sardanes, amb un "castell" de focs artificials.

Qui ens facilita la notícia no ens concreta si eren focs com els de "veritat" i que, darrerament, s'han fet a l'Escala amb molta espectacularitat, o bé si eren els clàssics coets de la revetlla de Sant Joan.

Ens inclinen per la segona opció, que tampoc no devia estar del tot malament, atès que si els sabien escollir i tirar-los bé —aquell jovent en sabia un niu— tampoc l'espectacle no era gens despreciable.

Acabada l'audició de sardanes, de nou arribava el silenci. La plaça restava buida. Els quarts i les hores del cloquer se sentien, de nou, clares i solemnes. Tothom se n'havia anat a dormir, tot xino xano, fent petar la xerrada.

A en Jaumet Carreras, però, no se l'hi havia acabat la

feina. L'estesa de taules i cadires desapareixia aviat gràcies als incondicionals voluntaris del Centre que sempre li donaven un cop de mà.

El que passava és que a aquell jovent els havia entrat gana. Però en Jaumet i la seva dona, la Miquela, per a tot tenien una solució.

Sempre els quedava alguna cosa o altra per rosegar: unes mongetes seques amb botifarra, un pa amb tomata i pernil, llonganissa o botifarra de sang, o uns cargols molt ben cuinats.

Quelcom de semblant solia passar quan arribaven les vetllades hivernenques. Després d'haver actuat al teatre o d'haver fet putxinellis o cinema, aquells nois, que per descomptat no cobraven res, bé es feien mereixedors, de quan en quan, d'un improvisat ressorpó.

La Miquela Banyes, tot sovint, els sorprenia amb una d'aquelles morterades d'allioli, que feien venir calor en ple hivern.

Tot desviant-nos una mica de la nostra temàtica, permeteu-me dir que d'aquella qualitat de la Miquela de saber fer allioli —mai el fallava—, jo en vaig ser testimoni quan vaig començar a treballar a l'Ajuntament allà a finals dels anys cinquanta. La Miquela, ja era vídua i molt gran.

En aquells capvespres de fred i mal temps —llavors a l'Ajuntament es treballava també a les tardes— quan volíem fer un ressorpó d'aquells d'estar per casa, dintre del mateix local, una vegada tancades les oficines, enviàvem el nostre missatger, en Miquel Carreras i, al cap d'una estona, venia amb un morter ple d'allioli que, amb tot el seu bon cor, havia fet la seva mare.

Cal dir que sempre s'hi afegia a l'àpat —cosa que no ens semblava malament— algun regidor que, en endevinar les nostres intencions, es feia el romancer a l'hora de marxar, per acabar entaulant-se amb nosaltres.

Està clar que si no haguéssim anat per feina, tot esperant que el regidor de torn se n'anés, ens hi hauria tocat la mitjanit.

Són d'aquelles coses agradables de recordar que, de quan en quan, et vénen a la memòria com, ben segur, tantíssimes altres us vénen a la vostra, quan es toca la temàtica de recordar tertúlies, àpats i trobades d'amics dels temps llunyans i que, llastimosament, ja no tornaran.

conversa amb...

En Pompeu Cuero ens recorda que, per aquestes diades, (avui és 21 de juny), se celebrava un fet històric a l'Escala. A la cantonada de can Juhé hi havia una pedra. Cap a mitjans de juny la gent anava a mirar l'ombra que feia la pedra, ombra que cada dia anava minvant fins a arribar els dies 20, 21 o 22 de juny, on, al punt de les dotze, no hi havia ombra enlloc. Aquest dia era el més llarg de l'any. Això ho va sentir explicar al seu pare, que hi anava quan era petit.

L'Escalenc.— A l'entrevista anterior ens parlàveu de la guerra dels francesos. Heu sentit explicar alguna cosa de la guerra dels carlins?

Pompeu Cuero.— Durant la primera guerra dels carlins, aquests van poder entrar perquè un carlí escalenc, en Romaguera, negociant d'Userda, els va obrir la porta, però, durant la segona guerra, els carlins no van pas poder entrar. Van venir tres mil miquelets a defensar l'Escala i van posar un canó dalt l'església que tirava grava contra els carlins. He sentit dir que l'alcalde va ordenar que tothom anés a l'església. Els únics que no hi van anar van ser can Cuero i can Saguer. Quan l'agutzil va venir a buscar la meua àvia, ella els va dir que si havia de morir s'estimava més morir a casa seva. A on ara hi ha la perruqueria Torrent, en deien a "ca la Berta", però, abans, era a "cal Sac", ja que hi vivia un corder, que tampoc va voler anar a l'església i, perquè no el trobessin, si entraven, es va posar dins un sac i sota el llit.

Quan va començar la lluita un de "can Sucre" era a pescar per la costa i en arribar al poble va anar a trobar l'avi Maranges per demanar-li una escopeta, però com que ja no n'hi quedava cap, ell si que va agafar el traire (fitora grossa) i es va amagar darrera la torre del Canyet, i carlí que passava, carlí que li clavava cop de traire. Com que el seu tenia vint-i-una pues, van dir que a l'Escala tenien escopetes que feien vint-i-un forats.

Parlant del carrer del Canyet, sabeu per què es diu així? El canyet era en el lloc on ara hi ha can Titus. Allà s'hi portaven els cavalls morts dels voltants de l'Escala, els escorxaven i en curtien les pells.

L'Esc.— Quan parreu d'en Maranges, parreu d'en Francesc Maranges i Juli? Què més ens en podríeu dir?

P. C.— Efectivament, parlo de Francesc Maranges i Juli. L'avi Maranges era capità del somatent i persona molt estimada pels escalencs. En aquella època la gent era molt pobre, anaven al Montgrí a fer llenya i als de Torroella no els agradava; un dia els van agafar els "burros" i van fer presoners els llenyataires. En Maranges, quan ho va saber, va sortir d'aquí amb el somatent armat, cap a Torroella, i allí, a cop de masses, van trencar la porta de la presó i va alliberar els escalencs. És aquesta la raó per la qual els

torroellencs són també coneguts pels escalencs com a "lladrebirros". Hi ha un altre fet relacionat amb en Maranges, el dels armenterencs i els escalencs. L'avi Filosa i l'avi Bonhome eren traginers que anaven a la venda de peix. Un dia, en tornar de vendre, van ser robats al Moli de l'Arbre Sec pels Galcerans de l'Armentera. Allí es varen batre amb arma blanca. Tot i això, els traginers van arribar a l'Escala com van poder. L'avi Maranges se n'assabentà. Agafà un grup de somatents i cap a l'Arbre Sec. Prop d'allí trobaren una dona amb un farcell de roba molt gros, va resultar ser la dona d'en Galceran la qual anava a auxiliar-lo, la van seguir i van poder agafar-los. En Maranges se'ls volia emportar cap a l'Escala, però l'avi Segues de Ventalló, que arribà en aquell moment, li va dir: "me'ls doni que ja n'estem farts. Ho acabarem aviat". Se'ls va emportar a la plaça de Ventalló i allí mateix els van afusellar.

L'Esc.— També està relacionada amb en Maranges la fugida del General Prim. En sabeu alguna cosa?

P. C.— El general Prim va venir a l'Escala amb la intenció de sol·licitar l'ajuda d'en Maranges, del qual era molt amic. Va venir disfressat de captaire perquè no el reconeixessin i es va asseure al cantó dret de l'entrada del carrer de les botigues. No va pas preguntar directament per en Maranges, sinó que aturà un home i li preguntà quines eren les principals cases del poble a on podia anar a captar. "Aquí mateix -li va dir- que és a can Maranges. Va trucar, i en Maranges, en reconèixer-lo, li va preparar la fugida. El va fer anar, fent veure que captava, fins al portal de can Català i allí el va anar a buscar l'avi d'en Berto Calons, el qual el va portar a la Clota i d'allí, amb la seva barca, a Port-Vendres.

L'Esc.— Sembla se que hi havia molta moguda per aquestes contrades en aquella època.

P. C.— Mireu, els rosencs i els escalencs mai s'han pogut veure. L'Escala va celebrar un combat marítim. Les dotze o catorze parelles de bous que hi havia se'n van anar a Roses, es van lligar totes en fila i van estendre les veles. I d'aquesta manera, llagut rosenc que trobaven, llagut que investien. Va passar, que el pare d'en Meliton, que anava als bous, es troba que un rosenc es treu l'escopeta, ell treu l'arjau, li dona cop i li trenca el coll. Degut a aquest fet es va celebrar un

judici i l'ajudant de Roses va cridar els patrons de l'Escala perquè anessin a declarar a l'ajudantia de Roses. Els escalencs no hi volien anar, si no se'ls assegurava la vida. Aleshores van fer baixar la tropa de Figueres i varen posar els soldats apostats des del moll fins a la casa del pòsit. I els patrons de l'Escala van poder passar pel mig sense que els passés res, perquè de no ser així el poble de Roses els hauria executat.

L'Esc.— Els escalencs Déu n'hi do com eren de bèl·lics!

P. C.— I tant que sí. Quan va fer suspensió de pagaments el Banc Comercial de Barcelona, va perjudicar molts escalencs, entre ells, en Bayó, en Dubé, en Pepito Serrats Callol, en Francesc Callol i el meu pare. El pare va perdre 60.000 pessetes que, en aquell temps, eren molts diners. Un dels causants de la suspensió de pagaments d'aquest banc fou en Nadal, que havia fet construir a l'Escala la casa de la platja coneguda per "la Xeringa". Aquesta casa era administrada per en Jaumet Carreras que hi instal·là un negoci de distribució de gel. Doncs bé, el meu pare i en Pepito Serrats, per venjar-se dels perjudicis econòmics que els causà la fallida del Banc, van regalar, cada un d'ells, 50 pessetes a un individu del poble perquè tirés una bomba a l'edifici. Ja podeu comprendre la polseguera que aixecà un fet com aquest.

La casa en qüestió va haver de ser venuda, després del crac bancari, i la va comprar en Mansó que hi instal·là una fàbrica de gel.

L'Esc.— Recordeu algun fet que hagi comportat canvis en la vida del nostre poble?

P. C.— Al 1874, a can Vilanera, quan el meu avi n'era masover, va tenir lloc un esdeveniment molt important. Es va segar per primera vegada amb una màquina de rampins. Era una màquina que feia una garba, aleshores s'havia solament d'anar a collir i lligar.

El meu oncle de can Saguer, va anar a casa i li va dir a la meua àvia: "Quima, avui hi ha un gran aconeteixement a l'Es-

cala se sega amb màquina!". Ella si que agafa els seus fills i se'n va, junt amb l'oncle, a la Coromina, sota el Pi d'en Guanter, que és l'indret on es va estrenar la màquina, per tal de poder-ho veure.

Mireu, cada any baixaven volanters de Banyoles i Puigcerdà que venien aquí a segar amb volants. És clar, venien a fer campanya i en veure que l'avi Vilanera no els llogava, a la nit, varen anar a clavar claus al camp perquè, quan passés la màquina, la serra es trenqués. Però no van prendre bé la mida, van posar-los massa baixos i la serra passava per sobre.

Els volanters deien aleshores que la serra era endemoniada, perquè fins i tot trencava el ferro.

L'Escala va ser la segona vila de la província de Girona que va tenir la llum, era l'any 1896 aproximadament.

Una cosa molt important va ser que a la platja de l'Escala hi van posar tres bombetes que tenien la mateixa potència de les que hi havia a la plaça de Catalunya de Barcelona.

Cap el 1913 es va voler fer arribar l'aigua a la població. No es van poder comprar totes les accions, en faltava un 25 o 30 per cent. Aleshores, en Juanito Gou de Palol, alcalde i gendre d'en Delfó, va arribar on no va poder arribar el poble. Jo crec que ben bé es mereixeria una plaça o un carrer. La portada d'aigües a l'Escala va començar cap a l'any 1913 i fins a l'any 1916 no es va poder inaugurar. El dia de la inauguració l'aigua havia de rajar on és ara el Casablanca, que aleshores era can Martí Puig. Per aquesta ocasió va venir el bisbe i quan va ser l'hora de la benedicció va passar que el motor no va tenir prou força per dur l'aigua fins el dipòsit. Aleshores, per salvar la situació, van agafar aigua amb galledes i la van tirar dins del dipòsit de la ca-

sa fins que va rajar per l'aixeta. D'aquesta manera es va donar per inaugurada la vinguda d'aigües a l'Escala.

L'Esc.- Expliqueu-nos més fets.

P. C.- Quan es va votar a l'Escala per primera vegada, l'avi Dubé va trencar l'urna d'un cop de bastó. Per aquest fet, l'Escala va ser considerada població rebel i va baixar el general Concha amb sis-cents homes per passar el poble per les armes. Van sortir aleshores els principals del poble i varen calmar el general. D'aquesta manera no va passar res. Entre el 1863 al 1865, els pobles van ser cridats a Girona per delimitar els termes. L'Escala no s'hi va presentar i en no presentar-s'hi va ser quan els de Torroella van posar allà on van voler els termes. Això fa que la platja de Montgó sigui de Torroella.

L'Esc.- Altres fets.

P. C.- En una festa major que hi va haver es van trobar a la plaça de l'Escala l'orquestra del Barretó de Torroella de Montgri i l'orquestra d'en Sisó de Tortellà. El Barretó va tocar una sardana de fiscorn i el Sisó de Tortellà li va contestar. El Barretó va tornar a tocar i en Sisó, que era una criatura, es va espantar i no s'hi va veure en cor. Al cap de set o vuit anys es van tornar a trobar les mateixes orquestres a la plaça de l'Escala. El Barretó va tocar una sardana de fiscorn, en Sisó de Tortellà no va contestar, en Barretó en va tornar a tocar una altra, i finalment en Sisó, que era un músic que va tallar el bacallà durant molts anys a les places amb el seu fiscorn, va tocar una sardana que diu que feia refilar el fiscorn com si fos un rossinyol. En veure el Barretó que no podia contestar-lo, el va atacar i les dues orquestres acabaren barallant-se a cops d'instruments. Parlant de músics de sardanes, recordo ara l'Albert Martí i Bofill, que vivia al carrer del Mig i era fill de l'Estasia. Va ser un gran músic, un gran tenor que tocava amb la Principal de la Bisbal, i, durant molts anys, va fer furor a les places de la Comarca amb la tenora. Després va anar a Barcelona, on va fundar l'orquestra Barcelona i més tard va fundar l'orquestra Albert Martí.

I per últim, recordo En Delgó, que per sentir a dir, fou tot un personatge.

Vivia a la casa on hi ha ara la botiga d'En Llistosella, era un home molt atrevit que, un any, per Carnaval es va disfressar de capellà i va confessar 40 persones del poble. Hi va haver un escàndol de ca l'ample! L'avi Delfó falsificava monedes de 2 pessetes amb unes planxes que tenia instal·lades al soterrani de la seva botiga del carrer Maranges, allà on fins ara hi ha tingut la botiga en Clos; més tard, per por, les va instal·lar a un mas que hi ha entre Sant Mori i Vilopriu que en deien a can Feló i finalment al castell de Valldevià. Va falsificar, també, 40.000 pessetes en lliures esterlines i se'n va anar a Anglaterra a comprar agulles de cosir, però allí fou descobert i va haver de fugir a peu de Londres fins a la costa, tenint la gran sort de poder embarcar en un vaixell francès que el transportà al continent.

hissant la ploma

NICARAGUA. ESBOÇ D'UNA PRIMERA IMPRESSIÓ (II)

"...En arribar a l'aeroport de Managua la calor es fa insuportable. Falten pocs minuts per les nou del matí, i això vol dir que encara la calor es farà més feixuga i empalagosa a mesura que es vagi aixecant el dia..."

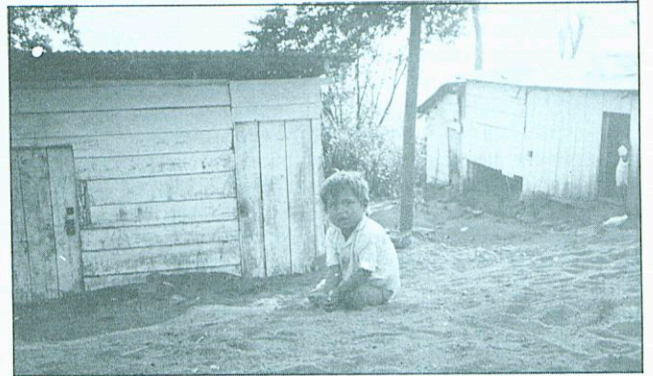
"Managua és tristíssim. Et posaries a plorar només de veure-ho. Les conseqüències del terratrèmol de l'any 1972 es deixen veure arreu per on anem. La majoria dels habitacles són barracons fets de fusta, xapes de metall rovellat, d'uralita... qualsevol material una mica sòlid és viable per a construir un sostre que serveixi de casa. A per tot es veuen, es respiren vents terribles d'aquesta guerra d'agressió que està patint Nicaragua..."

Estats Units no ha acatat la sentència del Tribunal de la Haia en la qual es deia que havia de cessar qualsevol tipus d'ajuda a la contra, tal i com s'estableix en els acords d'Esquipules II, i en la que es demanava expressament que abandonés la seva política d'intervenció a Amèrica Central i a Nicaragua. En Reagan va crear la contra a Nicaragua i l'ajuda d'EE.UU. ha estat des d'aleshores pública. Sense anar tan lluny, el passat mes de febrer el Senat dels Estats Units denegava l'ajuda a la contra degut a les pressions i solidaritat d'arreu del món per aconseguir la Pau a Amèrica Central. Ens quedava un no sé què d'incertesa ¿què passarà? La resposta ens l'han donada primer, amb l'estada dels soldats d'USA a Hondures a punt de fer una intervenció directa a Nicaragua, i ara, el Plan de Shultz, el Secretari d'Estat d'USA, contra Managua és que els quatre països de l'àrea centramericana abandonin els compromisos firmats a Managua en el Plan d'Esquipules II, recolzin la petició de Reagan de més ajuda militar a la contra.

Una vegada més, els interessos d'un país poderós econòmicament i militar, llencen els seus tentacles sobre un país que l'any 1979 començava una nova etapa en el seu govern i en la seva història. Des d'aleshores l'agressió no ha cessat a tots els nivells. El bloqueig econòmic i l'intent d'aïllament internacional declarat per USA ha provocat un progressiu empobriment de la població nicaragüenca. Durant els dos primers anys del govern sandinista s'endegaren campanyes d'alfabetització. S'intentà incrementar la producció per generar més riquesa en el país, i destinar els seus fruits a millorar el nivell de vida dels nicaragüencs, però malauradament aquests propòsits es veieren ensorrats amb l'aparició de la contra. El govern sandinista es veu obligat a destinar gairebé el 70% del seu pressupost per fer front a la guerra.

Però tot i aquestes adversitats, a Nicaragua s'hi troba un poble que lluita contra l'agressió dels Estats Units i que compta amb la solidaritat internacionalista dels pobles del món per tal de mantenir i continuar el seu procés revolucionari. Aquí, a Catalunya, la Coordinadora Catalana de Solidaritat amb Nicaragua ha endegat campanyes, sempre per denunciar l'intervenció dels EE.UU i la seva negativa de compliment de la sentència del Tribunal de la Haia. S'han recollit diners i material per a projectes concrets. S'han agermanat pobles catalans amb pobles nicaragüencs. Torroella de Montgrí amb San Juan del Sur. Arbúcies amb Palaca Güina. Ràdio Mollet del Vallès amb Ràdio Sandino. I així, nombrosos pobles s'han anat afegint a la solidaritat internacional.

Cada any, surten brigades de treball de Catalunya, les quals tenen diferents objectius segons si és l'estiu o l'hivern, com és ara la recolecció de cotó i cafè o bé, la construcció d'obres diverses i necessàries pel seu benestar com són escoles, hospitals, equipaments i sobretot assentaments que pretenen solucionar el problema de l'habitatge de les col·lectivitats camperoles que es veuen obligades a deixar les seves terres a causa de les activitats militars de la contrarevolució.

UPE Santa Maria de Ostuma. Bayardo, un nen nica juga amb la terra. Un altre dia jugarà amb un trocet de cordill o s'explicaran contes amb els altres nens. En baixar dels cafetals, Santa Maria, s'emplena de rialles i soroll de nens. Sortosament els nens són nens a pertot.

"...Tenim que trobar-nos en el Comitè Nacional de Solidaritat amb els Pobles que treballa per a trobar ubicació a les moltes brigades que arriben a Nicaragua i per canalitzar l'ajuda que vé dels països del món. Hem batejat a la nostra Brigada de l'estat espanyol amb el nom de «Salvador Allende»... Només veus fileres de cotxes vells i atrotinats fent cua per emplenar el dipòsit de combustible, s'hauran d'esperar dos dies per aconseguir-ho. La crisi s'estén a tot el país. Es palpa allà on vagis..."

En la Nicaragua de principis de segle, la pressió d'Estats Units va obligar a renunciar al govern liberal de José Santos Zelaya. Fou llavors quan s'inicià la lluita dels nicaragüencs per la seva terra; i en resposta aparegué el general Benjamín Zeledón. Més tard vindria Augusto César Sandino i la seva lluita d'homes lliures... i tant d'altres homes anònims però igualment importants en la revolució nicaragüenca. Els governs dels Somozas anaven aclaparant tota la riquesa del país. L'any 1972, quan es produí el terratrèmol de greus conseqüències a la ciutat de Managua —encara ara la immensa majoria dels edificis es veuen derruïts, fins i tot la catedral de grans dimensions—, les diferents donacions que venien dels països del món es van quedar en les mans de Somoza i, el poble nicaragüenc no rebé res.

"Descobreixes allà una realitat tan terrible..."

"...Hem quedat a les nou a l'edifici de la «UNION NACIONAL DE AGRICULTORES Y GANADEROS» a la ciutat de Matagalpa. Allà ens diuen que ens toca anar a Santa Maria d'Ostuma, a uns set o vuit quilòmetres d'aquí (estem a la Règio VI de Jinotega i Matagalpa). Per la banda de Jinotega, més al nord, a tocar amb la frontera amb Hondures, les incursions de la contra són contínues. Fa pocs dies, abans d'arribar nosaltres, per la mateixa carretera per on avui passarem, la contra va fer volar un camió de civils amb el resultat d'onze morts..."

El sistema d'economia a Nicaragua és mixt. Per una banda tenim els propietaris de grans extensions de terres —latifundistes que han aconseguit lloables millores en incrementar la producció—, les cooperatives (petits i mitjans productors que inicien un procés de producció col·lectiva amb les terres que aporten a la cooperativa), i en tercer terme tenim les Unitats de Producció Estatal (Upes) que depenen d'una empresa que aplega a vàries d'aquestes unitats i que compten amb treballadors remunerats.

"...Haviem d'anar a recollir cafè a la cooperativa de San Ramón, però resulta que hi han austríacs. Santa Maria d'Ostuma és una Upe. Els sistemes de treball són bàsicament els mateixos, i mentre veiem la vida en els cafetals i l'aïllament dels camperols a les muntanyes amb els nens terriblement descalços, desnutrits, cordials sempre, ...la dura vida d'un poble en guerra..."

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES DE JULIOL/88

(Serveis informatius de Ràdio l'Escala)

1/07. EL PLE DE JUNY RESOL L'AFER DE LA POLICIA MUNICIPAL

Pocs dies abans de celebrar-se el ple corresponent al mes de juny apareixia una notícia en un rotatiu Gironí en referència a un afer en el que hi hauria implicat un agent de la policia local i també el cap d'aquesta. La història publicada en el rotatiu no era exacte i l'endemà la van haver de rectificar. Precisament hi havia convocat un ple extraordinari per decidir com es resolva l'expedient incoat contra un agent. Aquest expedient es va obrir degut al fet que l'agent havia trobat una motocicleta espatllada i abandonada i ell mateix l'havia reparada i l'utilitzava. El consistori va considerar que l'obligació de l'agent era portar-la a la caserna ja que a més a més donava la coincidència que la motocicleta estava en requisitòria.

Per aquest motiu l'agent va ser suspès de sou i feina durant un mes i mig. En el ple de juny es va decidir reintegrar-lo en un altre servei també depenent de l'Ajuntament. Aquesta decisió està motivada pel fet que està pendent de resolució per via judicial una denúncia contra aquest agent. Quant a les acusacions fetes al cap de la policia en el sentit d'haver-se apropiat objectes perduts, el consistori ha decidit de moment obrir un expedient informatiu. Per això es va crear una comissió investigadora, formada per quatre regidors de l'Ajuntament, que coincideixen amb els caps de llista electes i l'alcalde. De moment doncs es dona per resolt el conflicte en espera del resultat que pugui aportar aquesta comissió investigadora.

5/07. S'APUJA EL SERVEI DEL TAXI DE L'ESCALA EN UN 10%

En la vint-i-cinquena sessió de govern de l'Ajuntament de l'Escala, celebrada el trenta de juny es va decidir d'incrementar el preu del servei de taxi en un 10% sobre les tarifes que s'havien anat aplicant fins aquest moment.

26/07. DETINGUTS MEMBRES D'UNA BANDA DE TRÀFIC D'ESTUPEFAENTS

La policia va detenir diversos membres d'una banda dedicada al tràfic de drogues, incautant a la vegada prop de divuit tones d'haixix en un amagatall construït especialment. L'amagatall que es troba entre Tossa i Lloret de Mar va ser construït en formigó, ciment i totxanes i consta d'un magatzem, un túnel d'uns cinquanta metres i una cinta transportadora, amb vagonetes. El presumpte cervell de la banda, que va ser detingut en l'operació, és Jacques Cannavaggio, veí de l'Escala. Aquesta operació és una de les més importants contra el tràfic de la droga ja que el seu valor al mercat podria assolir els 9.000 milions de pessetes. En l'amagatall també van ser trobades sis metralladores MK47 que presumptament es feien servir en els intercanvis que es feien a alta mar.

12/07. L'AJUNTAMENT DE L'ESCALA VA COMENÇAR AHIR A RETIRAR OBJECTES DE LA VIA PÚBLICA

L'Ajuntament va començar a retirar de la via pública tots els objectes que no tenien permís concedit de l'Ajuntament per ocupar la via pública, com testos i aparadors. Els objectes van ser retirats dels carrers que conformen la zona peatonal. Aquesta retirada d'objectes es va fer previ avís de la policia municipal als interessats i els objectes van restar a disposició dels seus propietaris en les dependències municipals.

5/07. ESTUDIANTS DE BUP I COU FAN UNA TROBADA DE CIÈNCIA AL PARC DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

La convivència d'estudiants de BUP, COU i Formació Professional amb investigadors, anomenades Trobades de ciència, intenten desmitificar el món de la investigació. El parc dels Aiguamolls de l'Empordà, el Port de la Selva, Blanes i Roses seran els punts de trobada per aquest estiu dels joves que participen en les jornades de treball que organitza el CIRIT (Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica).

5/07. APAREIXEN PEIXOS MORTS AL RIUET

Centenars de peixos morts han aparegut aquests dies al Riuet i en alguns estanys de St. Pere Pescador. Segons que ens van comunicar fonts de la direcció dels Aiguamolls de l'Empordà el responsable de la mort dels peixos seria l'oxigenació de les aigües que va fer el càmping Las Dunas per paliar les males olors que desprèn la depuradora del càmping a causa que funciona per sobre de les seves possibilitats.

Responsables dels aiguamolls apunten que el més greu no és la mort dels peixos sinó la contaminació de la zona que se'n pot derivar del funcionament extralimitat de la depuradora.

Així mateix, la direcció del Parc dels Aiguamolls comunicava que elevaria un expedient pels fets i l'Alcalde de Castelló d'Empúries comunicava que denunciaria el càmping. La direcció del càmping no ha volgut fer cap comentari al respecte.

8/07. L'AJUNTAMENT SIGNA UN CRÈDIT PER VALOR DE 87 MILIONS

L'Ajuntament de l'Escala va signar un crèdit de 87 milions amb una entitat financera. Aquest crèdit servirà per finançar diferents projectes. En primer lloc, 26 milions van destinats a finalitzar la primera fase de les obres de l'Ajuntament Nou, al carrer Pintor Joan Massanet. Una altra part del crèdit es destina al pagament per la compra de l'edifici de Can Maset i en aquest cas s'hi destinen 21 milions. Finalment, la part més important, els 40 milions restants es destinaran a la construcció de la segona fase de l'Escola de Formació Professional.

En referència a l'Escola de Formació Professional, les obres haurien de començar com a molt tard el mes de setembre, per tal de tenir l'edifici a punt per les classes del curs 89-90. En aquest ordre de coses estava prevista una entrevista que permetés preparar un conveni amb el Departament d'ensenyament de la Generalitat per tal de finançar l'obra.

8/07. LES RESTES D'ANTONI CASTEJÓN ES VAN ESCAMPAR A LES AIGÜES DE L'ESCALA

A tothom va sobtar la mort d'Antoni Castejón, el popular home del temps de TV3, a causa d'un fulminant atac de cor. Les seves restes, després de ser incinerat van ser escampades a les aigües de l'Escala en una cerimònia familiar celebrada el cap de setmana a l'Escala. L'Antoni Castejón feia força temps que estiuejava a la nostra vila i era molt conegut el seu tarannà obert i afable.

11/07. VIOLACIÓ D'UNA NOIA ESTRANGERA A RIELLS

Una noia belga d'uns setze anys d'edat va ser violada a Riells de matinada. Moments després, ella mateixa es va dirigir a la caserna de la policia municipal a denunciar el fet, aproximadament a les set del matí.

esport i lleure

FUTBOL

De la reunió ordinària convocada per la Directiva del FC l'Escala i que va tenir lloc el dia 8 de juliol, hem de remarcar-ne –tot i l'excel·lent temporada portada a terme pel primer equip– l'ínfima presència de socis. Pensant que la manca d'assistència va ser deguda a que en dates de plena temporada estiuenca normalment ens desentenem de gairebé tot, la Junta decidí tornar a convidar per l'assemblea, lloc i data de la qual serà comunicada oportunament, a celebrar en el decurs del mes de setembre.

El que sí podem avançar és que les quotes de soci no sofriran alteració i es mantindran dins les mateixes xifres de la temporada passada.

Pel que fa als partits pre-temporada, aquests són els que s'han concertat pel primer equip:

Dia 31-7 Viladamat — l'Escala	1-2
Dia 14-8 l'Escala — Vic	
Dia 16-8 l'Escala — Sabadell	
Dia 20-8 l'Escala — Begur	
Dia 25-8 l'Escala — Pals	
Dia 28-8 Sabat — l'Escala	
Dia 2-9 l'Escala — Banyoles	
Dia 4-9 l'Escala — Olot	

El segon equip, ja dèiem el mes passat, ha de participar en el Torneig "Vila de l'Escala", que ha de celebrar-se els dies 13 i 15 d'aquest mes d'agost. S'ha confirmat la resta d'equips que hi prendran part, que per cert difereixen dels que publicàvem en el darrer **Escalenc**. Segons que sembla seran Albons, Camallera i Viladamat els que juntament amb els escalencs lluitaràn per aconseguir el Trofeu.

Quant a la temporada oficial, tant a primera com a tercera regional, comença l'11 de setembre. El sorteig ha aparellat els nostres equips representants –les tres primeres jornades– amb els següents clubs:

PRIMERA REGIONAL

Dia 11-9 l'Escala – Llagostera
Dia 18-9 Roses – l'Escala
Dia 25-9 l'Escala – Hostalric

TERCERA REGIONAL

Dia 11-9 Gualta – l'Escala
Dia 18-9 l'Escala – Calonge
Dia 25-9 Camallera – l'Escala

La competició, tant en una categoria com a l'altra, acaba el 4 de juny i la federació ha deixat com a dates lliures 25 de desembre, primer de gener, 26 de febrer, 26 de març i 30 d'abril.

TENNIS DE TAULA

Fèlix Guanter

L'equip infantil del CER, entre els vuit millors d'Espanya

De molt brillant podem qualificar l'actuació de l'equip infantil del CER Anxoves de l'Escala –integrat per David González, Albert Surrèll i Pere Riembau– en els Campionats d'Espanya Infantils que tingueren lloc a El Ferrol del 16 al 20 de juliol.

D'entre 48 equips, repartits en vuit grups de sis equips, contra pronòstic el CER quedà primer de grup guanyant els cinc partits de la primera fase, superant rivals tan destacats com el Collado Mediano de Madrid i l'Atomic Bagà, amb aquests resultats:

Resultats:

CER A. l'Escala 3 – Casino Anaka de Sant Sebastià 0
CER A. l'Escala 3 – Atomic Bagà 2
CER A. l'Escala 3 – Consorcio Bahía de Cádiz 1

CER A. l'Escala 3 – Collado Mediano de Madrid 2
CER A. l'Escala 3 – TM Narón de la Corunya 1

Ja a la segona fase, a l'eliminàtoria que classificava per a les semifinals, vàrem perdre davant Avila Rojas de Granada per 3-0, aconseguint una meritòria posició final entre els llocs cinquè i vuitè.

Per tant, si mirem globalment l'actuació dels nostres infantils al llarg de la temporada, veurem que no és gens despreciable:

– A la pretemporada David González guanyava (en la categoria de fins a 12 anys) les 24 hores de Cassà.

– Subcampions provincials per equips i campions provincials de dobles (David González i Albert Surrèll).

– Quarta posició, a un pas de la medalla, en els Campionats de Catalunya –entre setze equips– jugats a Vic els dies 24, 25 i 26 de juny: (David González, Jordi Sánchez i Albert Surrèll).

– I finalment en els Campionats d'Espanya, una plaça entre els vuit primers, d'entre 48 equips.

A tot això, hem d'afegir que els quatre infantils David González, Jordi Sánchez, Albert Surrèll i Pere Riembau han estat convocats per a prendre part en una estada de tecnificació –una mena de pretemporada– del 22 d'agost a l'1 de setembre, a Bellver de Cerdanya.

L'actuació de l'equip juvenil en els Campionats d'Espanya a El Ferrol, del 21 al 25 de juliol, va ser més discreta. L'equip del CER Anxoves l'Escala –format pel juvenil Josep M.⁹ Guanter i els infantils González, Riembau i Surrèll– es classificava entre els llocs del 17 al 24, d'un total de 64 equips, amb aquests resultats:

CER A. l'Escala 5 – C. Taboada Ferrol 0
CER A. l'Escala 5 – C. P. Orbigo de León 0
CER A. l'Escala 2 – Confec. Rumadi de Còrdova 5
CER A. l'Escala 1 – TT l'Hospitalet 5

Perfilat el primer equip de la propera temporada

Amb la principal finalitat de mantenir la categoria assolida la temporada anterior i de comptar amb un o dos jugadors de casa tots els partits, ha quedat pràcticament perfilat l'equip del CER Anxoves de l'Escala a la 1ª nacional.

Al marge dels jugadors locals, és segura la continuïtat de Ramon Junyent mentre que Ignasi López no seguirà en el CER. I com a darrera incorporació –i per als partits que es cregui oportú– l'Esteve Torres –ex-jugador del 7 a 9 i CT Barçino, entre d'altres– i de Josep Gauchia, el qual fa pocs dies es va oferir personalment al club.

Les novenes 24 hores de Cassà, els dies 20 i 21 d'agost

Per part del CER prendran part en les populars 24 hores de Cassà:

- de 8 a 12 anys: Josep M.⁹ Vargas i Robert Coll.
- de 13 a 15 anys: D. González, A. Surrèll, P. Riembau, J. Sánchez i Jaume Sues.
- categoria sènior: Joan Sues i Josep Gauchia.

SARDANES

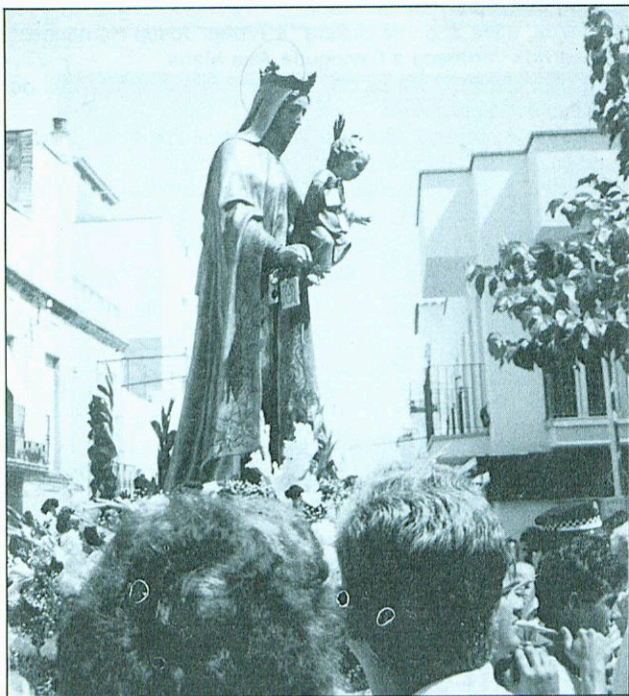

El temps bonancenc del mes de juliol, ha permès portar a terme totes les audicions anunciades, que amb participació de les cobles relacionades en el cartell, s'han interpretat cada dimecres, a les 10 de la nit, en l'habitual marc de la platja.

Encara que ja els publicàvem el mes passat a l'**Escalenc**, recordem que les del mes d'agost són les següents: dia 3, cobla "Ciutat de Girona", dia 10 cobla "Baix Empordà", dia 17 cobla "La Flama de Farners", dia 24 cobla "Baix Empordà" i dia 31 cobla "Vila de Blanes".

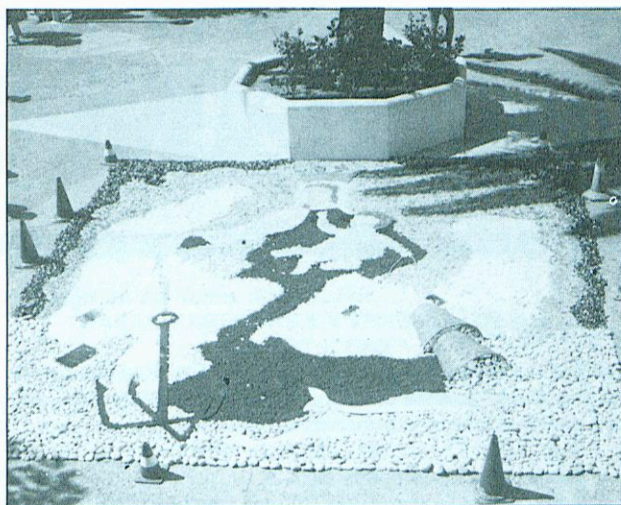
Pel que fa al mes de setembre, a més de les de la Festa Major, que detallem en un altre comentari, n'hi ha el dissabte dia 10 "Nit de la Sardana" amb les cobles "Principal de Llagostera" i "Foment de la Sardana" i l'endemà diumenge dia 11 amb la cobla "Selvamar". El mateix dia 11, Diada Nacional de Catalunya, a les 7 o a les 8 de la tarda —no està encara ben decidit en el moment de redactar la notícia— hi haurà al "Clos del Pastor" l'actuació del conjunt "El retaule" que oferirà música popular catalana.

El dissabte dia 27 d'agost, ha d'haver-hi, al Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, el concert de sardanes i cançons que cada any organitza el CER. Segurament que, alhora que l'Escalenc, sortiran els programes donant-ne els corresponents detalls, que ara desconeixem.

FESTA DE LA VERGE DEL CARME

La diada del Carme, aquest any també festa local, una de les dues jornades festives que s'escullen a la nostra vila —l'altra és per Santa Màxima— va gaudir, com és habitual, d'una notable concurrència en tots els actes que es portaren a terme. Tot i que, a primera hora del matí, semblava que la tramuntana deslluïria o fins i tot impediria la celebració de la processó marítima, sortosament, gràcies a la bona disposició dels organitzadors, la imatge de la Verge del Carme feia el recorregut "La Clota" — "La Platja", encara que l'estat del mar no permetés fos acompanyada per la quantitat d'embarcacions que normalment l'escorten. Mossèn Salvador així ho comentava en el full parroquial: "És fascinant constatar la vitalitat de les arrels cristianes de la nostra vila. El nostre poble mariner, enfrontant-se amb l'onada de consumisme i d'hedonisme dels nostres ambients estiuencs i desafiant la fredor espiritual de la Costa Brava i la mateixa tramuntana, pel Carme; va exterioritzar d'una manera esclatant les seves arrels cristianes. No hi poguérem fer res per convèncer els nostres joves mariners que era una imprudència temerària sortir de la Clota amb aquella tramuntana, i en va volíem persuadir les seves mares i esposes que no fessin la catifa perquè el vent se'ls emportaria les flors. Els actes programats es realitzaren fidelment i ningú pogué ofegar els aplaudiments i crits d'entusiasme dels vilatans i dels turistes. Per això diem que les nostres arrels encara són ben viues". Una vegada desembarcada la Verge del Carme, portada per joves pescadors, es formava la comitiva per dirigir-se a l'Església Parroquial. Precedia la COSTA BRAVA, cobla-orquestra que va tenir a càrrec les interpretacions musicals de la jornada, per continuar els participants al XXXVII Homenatge a la Velleja, amb els seus respectius acompanyants, seguits per la imatge de la Mare de Déu del Carme i a continuació les autoritats. La Santa Missa, oficiada per tres sacerdots, va comptar amb la participació de la Coral Empòrium.

A la sortida, dues sardanes a la Plaça de l'Església —la catifa enguany era a la Plaça de l'Ajuntament que era més a redós— i en acabar el dinar de germanor als menjadors del Col·legi Públic "Empúries". L'obsequi que varen rebre els homenatjats va ser una reproducció del moment de La Punta, el dedicat a la gent del mar. A la tarda, l'audició de sardanes a La Platja, en el decurs de la qual i com a novetat en la diada es va oferir la degustació de pa amb tomata i anxoves molt ben acceptada per la concurrència. Tancava la festa el ball de nit, precedit per dues sardanes, en l'habitual marc de la Platja.

CANTADA D'HAVANERES

El dia 4 d'aquest mes va tenir lloc a la nostra vila la tradicional cantada popular d'havaneres que, organitzada per la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca i l'Ajuntament de l'Escala, es porta a terme el primer dijous d'agost. Tot i que el temps no era del tot favorable, motiu pel qual no es pogué portar a cap en el Port d'en Perris com estava anunciat, el trànsit pels carrers que porten a la Platja anava en augment a mida que s'apropava l'hora de l'inici —les 10 de la nit— aplegant-s'hi una extraordinària concurrència que contribuïa a donar a l'espectacle un aspecte certament inexpressable. Des de l'escenari instal·lat a la Riba petita, els grups participants, "Berganti", "Oreig de Mar" i "Els Pescadors de l'Escala", que varen intervenir per aquest ordre, varen presentar un escollit repertori, permetent-nos remarcar, naturalment atenint-nos a les preferències particulars, una peça per grup. Així esmentarem, per ordre de interpretació, "El canó de Palamós" a càrrec del "Berganti", l'havanera de la pel·lícula "La ciutat cremada" oferta per l'"Oreig de Mar" i la sardana de Joaquim Soms, dedicada a la gent gran, amb el títol de "La tercera primavera" que varen tenir cura d'estrenar "Els Pescadors de l'Escala". Així, doncs, en aquesta edició els dos grups locals, que intervenen cada any a la cantada, juntament amb un altre, s'han vist acompanyats, per primera vegada, pel de Malgrat de Mar.

Amb la presència de vídua i fills, ans de l'actuació de "Els Pescadors de l'Escala", va ser el moment escollit per retre un senzill homenatge a l'admirat meteoròleg Antoni Castejón, traspasat recentment, enamorat de l'Escala i assidu assistent a la cantada. Dedicant un emotiu record a aquest escalenc que sens dubte hauria estat el primer en lamentar haver de passar la informació que el vent i la maregassa impossibilitarien fer la cantada. Dedicant un emotiu record a aquest escalenc que sens dubte hauria sigut el primer en lamentar haver de passar la informació que el vent i la maregassa impossibilitarien fer la cantada al lloc anunciat, i alhora que es llençava simbòlicament al mar un «cremat», aquest mateix mar on foren tirades les seves sendres, els tres grups cantaven conjuntament «El meu avi».

Radio l'Escala, emissora municipal, va transmetre en directe la vetllada, que va acabar-se passada la mitjanit, donant-hi cloenda l'actuació conjunta dels tres grups amb «La bella Lola» i «Els segadors».

L'endemà, el divendres a la tarda, TV3 en donava un reportatge, amb un comentari molt adient.

FESTA MAJOR DE CALA MONTGÓ

Organitzada per l'Associació d'Amics de Montgó i celebrada els dies 13, 14 i 15 d'agost 1988

Dissabte, dia 13

Tarda, a les 3: concurs de botifarra.

Nit, a 2/4 d'11: cantada d'havaneres pel grup TERRA ENDINS.

Diumenge, dia 14

Matí, a 2/4 de 9: CURSA POPULAR, Montgó-l'Escala-l'Escala-Montgó, amb un recorregut de 7 quilòmetres i per a categories masculina i femenina.

Matí, a les 11: concurs de dibuix infantil.

Tarda, a les 5: gimcana ciclista.

Tarda, a les 6: festival infantil pel grup XERINOLA.

Nit, a les 10: audició de Sardanes, amb la cobla PRINCIPAL DE BANYOLES.

Nit, a les 12: ball de Festa Major, pel conjunt MERVIT.

Dilluns, dia 15

Matí, a les 11: jocs de cucanya, a la platja de Montgó.

FESTA MAJOR L'ESCALA-88

Encara que potser hi haurà alguna ampliació o modificació ens permetem fer un avanç dels actes previstos per la nostra Festa Major, programats pels dies 1, 2, 3, 4 i 5 de setembre:

Dijous, dia 1

Tarda, a les 8: inauguració de l'"Exposició Associació de Jubilats", a "Can Maset".

Nit, a les 11: a l'envelat, revista "Las pícaras molineras".

Divendres, dia 2

Matí, a les 10: cercavila amb el grup "Rovell d'Ou", amb sortida de la plaça de l'Església.

Matí, a les 11: Missa Solemne, a l'Església Parroquial, en honor a Santa Màxima.

Matí, a 2/4 d'una: pregó de Festa Major/Inauguració de l'Ajuntament.

Matí, a la una: sardanes a la plaça de l'Ajuntament, per la cobla "Miramar".

Tarda, a les 5: ball infantil a la plaça Víctor Català, a càrrec del grup "Rovell d'ou".

Tarda, a les 6: a l'envelat, concert per l'acreditat conjunt "Janio Martí".

Tarda, a les 7: sardanes a la platja amb la cobla "Miramar".

Tarda, a les 7: al Camp Municipal d'Esports, partit de futbol Banyoles-l'Escala.

Tarda, a les 8: al Polisportiu, partit de bàsquet.

Nit, a les 10: sardanes per la cobla "Miramar", a la plaça Víctor Català.

Nit, a les 11: ball per l'orquestra "Janio Martí", a l'envelat.

Dissabte, dia 3

Matí, a les 10: al Polisportiu, torneig infantil de bàdminton.

Matí, a les 12: sardanes a la platja, amb la cobla "La Principal de Banyoles".

Tarda, a les 3: cursa ciclista "El Trofeu Josep Hernández", amb sortida i arribada a l'avinguda Ave Maria.

Tarda, a les 5: concert de cobla a l'envelat, interpretat per "La Principal de la Bisbal".

Tarda, a 2/4 de 7: a la Riba, espectacle d'escuma "Bugada en do Major" (els Farsants).

Tarda, a les 7: sardanes a la platja, amb la cobla "Baix Empordà".

Tarda, a les 8: partit de voleibol, al Polisportiu.

Nit, a les 10: sardanes per la cobla "Unió" (d'Anglès), a la plaça de les Escoles.

Nit, a les 11: ball a l'envelat, per l'orquestra "La Principal de la Bisbal" i el conjunt "Welter's".

Diumenge, dia 4

Matí, a les 10: festival nàutic a la platja

Matí, a les 12: sardanes a la platja, amb la cobla "Baix Empordà".

Tarda, a les 5: festival infantil, a la plaça Víctor Català, amenitzat pel grup "El petit circ del carrer".

Tarda, a 1/4 de 7: partit de futbol al Camp d'Esports Municipal, Olot-l'Escala.

Tarda, a les 7: sardanes a la platja amb la cobla "Montjuic" (Barcelona).

Nit, a 2/4 de 10: Castell de Focs Artificials, a la platja.

Nit, a les 10: sardanes a la platja, per la cobla "Montjuic".

Nit, a les 11: ball a l'envelat, amb els conjunts "Ébano" i "Drac Màgic".

Dilluns, dia 5

Matí, a 2/4 d'11: gimcana ciclista, a l'aparcament del Polisportiu.

Matí, a la una: sardanes a la platja, per la cobla "Ciutat de Girona".

Tarda, a les 4: gimcana barrejada, a la Riba.

Tarda, a les 7: sardanes a la platja, amb la cobla "Ciutat de Girona".

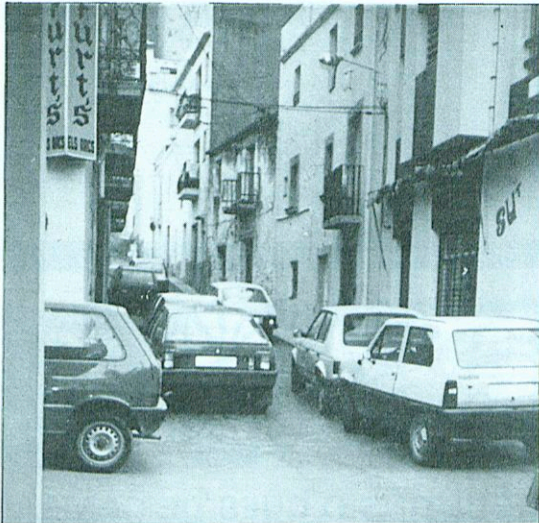
Nit, a les 10: sardanes a la platja, per la cobla "Ciutat de Girona".

Nit, a les 11: ball a l'envelat, pels conjunts "Els Sirex" i "Setson i Blas".

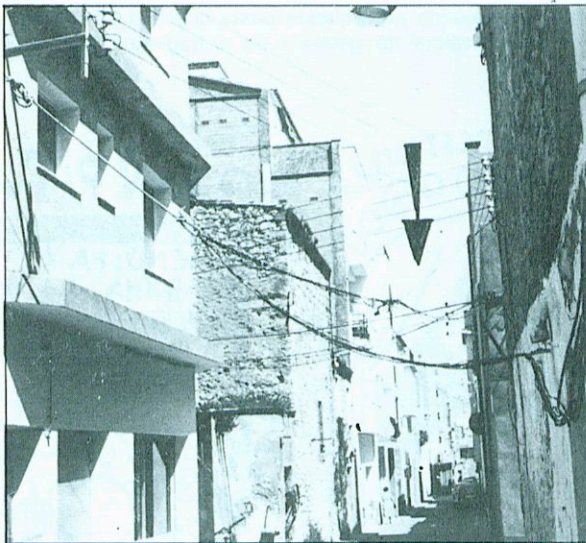
DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

AL MIG DEL CARRER... DEL MIG

Hi ha carrers tancats al trànsit rodat per imperatius municipals; però n'hi ha d'altres en els quals la impossibilitat de circular-hi ha aparegut per la sobirana decisió d'uns senyors que han decidit aparcar el seu cotxe al bell mig del carrer... del Mig. I els municipals sense assabentar-se'n. -M.

EL SUMMUM

El summum en el desgavell de fils i cables de tota mena que voleia pel damunt dels nostres caps, el podreu fruit si us doneu una volta per la part alta del carrer de'n Perris, just on mostra la fotografia. És antològic. -M.

Llegit en un indret de l'Escala:
"CASAS PAREADAS EN VENDA Y LLOGUE
PER TOT L'ANY"

Per no molestar a ningú suggerim que el responsable del cartell ho faci pintar en català i en castellà, però no barrejat; és així que una llengua arriba a adulterar-se:

En català

CASES APARIADES. EN VENDA O A LLOGAR
PER A TOT L'ANY

En castellà

CASAS PAREADAS. EN VENTA O A ALQUILAR
PARA TODO EL AÑO

-S.

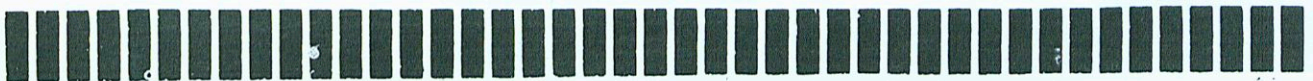

AIGÜES NETES

Aquest estiu estem assistint –ho corroborem enfàticament doncs en som testimonis– al fet insòlit d'escoltar frases admiratives respecte a la netedat i transparència de l'aigua... en el PORT D'EN PERRIS!! De la qual cosa en fem ressó amb satisfacció, doncs és una mostra de l'efectivitat de l'emissari submarí. Per més que hagi comportat la desaparició dels inefables pescadors de canya que, aparentment, en mig de la porqueria que baixava per les clavegueres, trobaven els exemplars més grassonets de les rodalies... -M.

Foto tramesa per un lector de L'ESCALENC
(SENSE COMENTARIS)

VOCABULARI D'EINES I MATERIALS

Nivel: **Nivell**
 Pala: **Pala**
 Paleta: **Paleta**
 Paper de lija: **Paper de vidre**
 Perno: **Pern**
 Pico: **Pic**
 Pincel: **Pinzell**
 Plancheta: **Planxeta**
 Portalàmparas: **Portabombetes**
 Pulidor: **Polidor**

Punta: **Punta**
 Punzón: **Punxó**
 Rasqueta: **Rasqueta**
 Rastrillo: **Rascle, rascllet**
 Rebajador: **Rebaixador**
 Regla (una): **Regle (un)**
 Remache: **Rebló**
 Rodillo (de pintar): **Rodet**
 Serrucho: **Xerrac**
 Sierra: **Serra**

Soldador: **Soldador**
 Taco: **Tac**
 Tachuela: **Tatxa**
 Taladradora: **Trepadora**
 Taladro: **Trepant**
 Teja: **Teula**
 Tenazas: **Estenalles, tenalles, molls**
 Tijeras: **Estisores, tisores**
 Tochana: **Maó, Totxana**

Tolva: **Tremuja**
 Tornillo: **Cargol**
 Tornillo de banco: **Cargol de banc**
 Trituradora: **Trituradora**
 Tuerca: **Femella**
 Yugo: **Jou**
 Yunque: **Enclusa**
 Yeso: **Guix**
 Zapapico: **Picot**

A CAL PSIQUIATRE

El psiquiatre diu al seu client:

- Podeu estar tranquil. El tractament ja s'ha acabat.
- Bé -fa el client-. Així, doncs, aquella megalomania que tenia ja no la sentiré més?
- Absolutament -diu el doctor.
- Doncs digueu-me quants milions us dec per tal que us faci un taló.

UNA ENDEVINALLA, CONFUSIONÀRIA

El mestre proposa l'endevinalla següent:

- Vejam qui de vosaltres sap qui és el fill de la meva mare sense ser el meu germà.
- Ningú no contesta. Llavors el mestre s'assenyala i diu:
- Jo.
- Al cap d'uns quants dies en Joanet troba un seu amic:
- Vejam si saps qui és el fill de la meva mare sense ser el meu germà.
- No ho sé pas -respon l'altre.
- Doncs el mestre! respon en Joanet tot convençut.

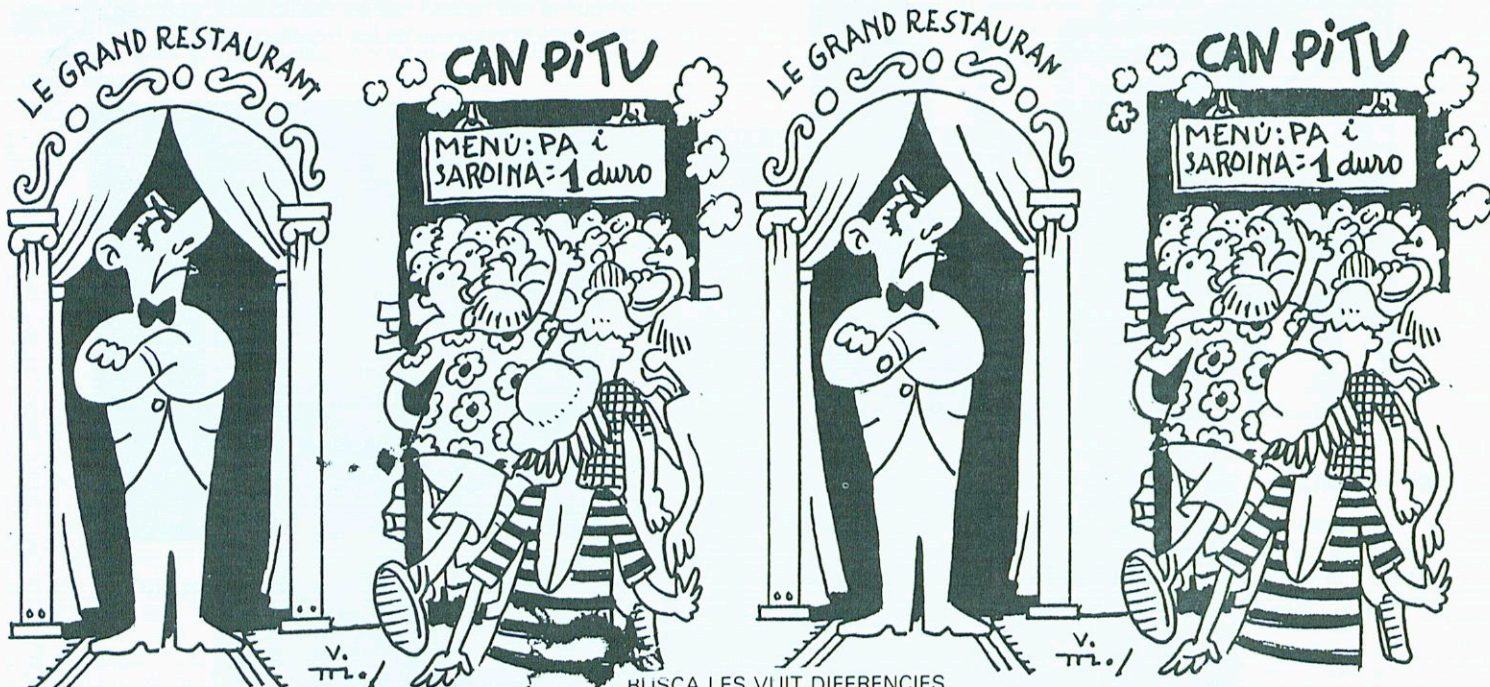
LLAGOSTINS O CUES DE GAMBA AMB BEIXAMEL

Ingredients:

3 llagostins o 3 cues de gamba per persona, una ceba, 150 grams de pernil, un ou, farina, llet, julivert i farina de galeta.

Poseu una paella al foc per preparar-hi la beixamel. Quan l'oli sigui calent, sofregiu una ceba ratllada i el pernil tallat a trossets molt petits. Tireu a la cassola la farina, la llet i el julivert trinxat i remeneu-ho perquè no s'agafi: n'ha de quedar una pasta espessa com per a fer croquetes.

Feu arrencar un bull als llagostins o les cues, traieu-los la closca i passeu-los per aquesta pasta que heu fet. Arreboscu-los amb farina de galeta i ou, i fregiu-los en oli ben calent.

BUSCA LES VUIT DIFERENCIES

QUAN ÉREM INFANTS

III CAMPIONAT INTERN DE FUTBOL-SALA

Roser

Eurogame

III CAMPIONAT FUTBOL-SALA

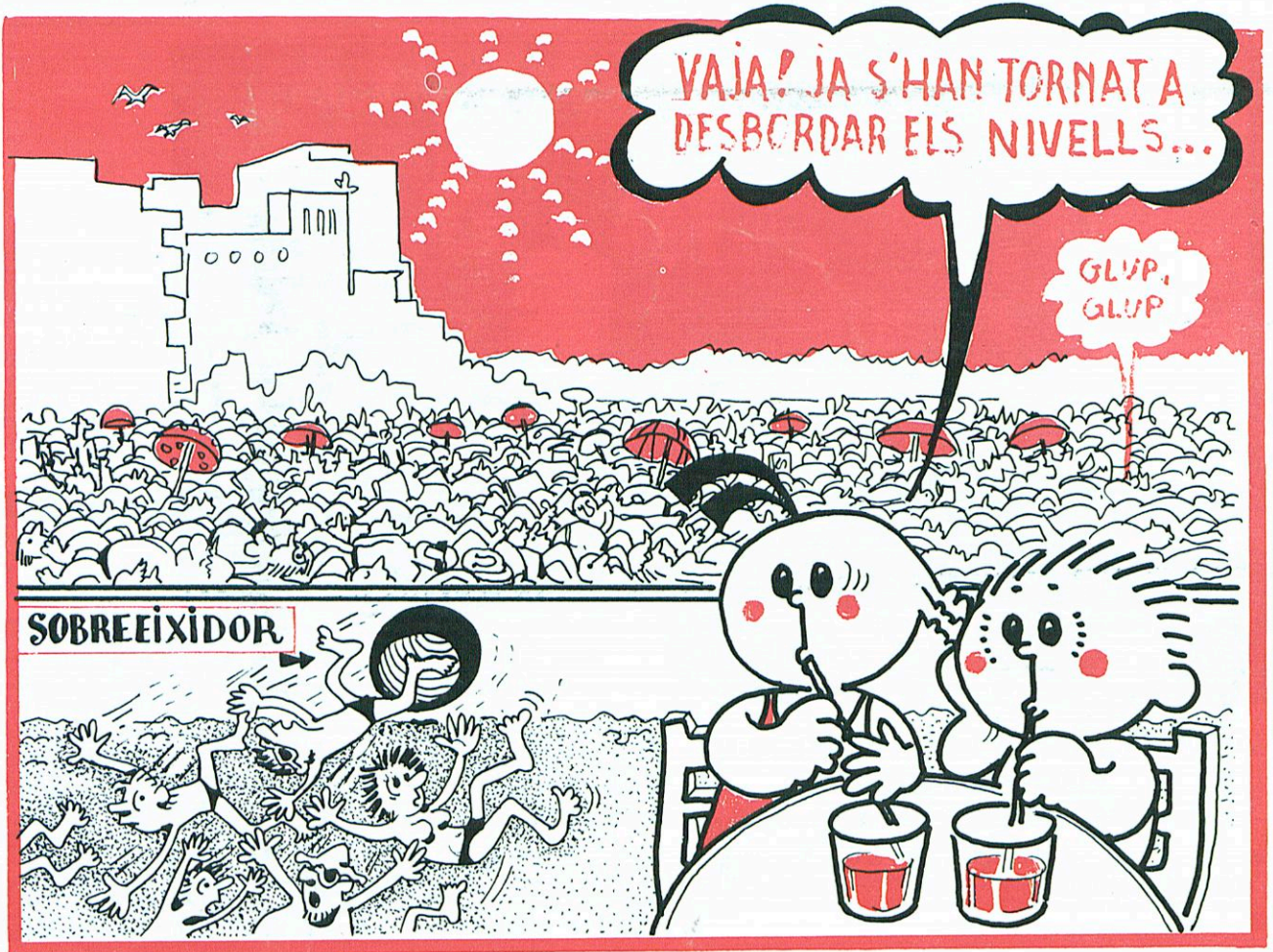
Els equips del Roser i Eurogame donarem la sorpresa en aquest III Campionat. No es van classificar pel play-off final pel títol de campió.

FUTBOL-SALA INFANTIL

L'Equip de Futbol-Sala Infantil es va proclamar Campió Territorial i es va classificar pels Campionats de Catalunya.

Futbol-Sala Infantil

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL.LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 78

